

Arbeiderpartiet - Europas siste Stalinistiske parti

Det var Aps nei til EF Inge Staldvik som uttalte seg til pressen 20/3. Dette gjelder imidlertid ikke partiets politikk, men lederstrukturen med klare kommandolinjer ned over i partiet, sier han. I ettertid beklager han ordet stalinisme og bad Gro og partiets ledelse om unnskyldning, men opprettholder likevel kritikken mot det han anser for å være en svært uheldig partikultur.

Unnskyldningen og kritikken som altså ikke gjaldt partiets politikk, tyder på at han har lukket begge øynene og fortrenget virkeligheten. Vil ikke se at folket i alle aldre i dette land lider under Gro Harlem Brundtlands forstokkede ledelse. Ikke minst terroren som daglig blir påført småbarna! Har ikke Staldvik og andre tenkt over: Hvem styrer Gro? Bortsett fra benådningen av Arne Treholt og vågehval-saken har hun ikke engasjert seg i noen primær sak internt i samfunnet. Sammen med representanter fra Arbeiderpartiet og LO, er hun nestleder til Willy Brandt i Sosialistinternasjonalen. Denne verdensomspennende og hemmelighetsfulle organisasjonen som en ytterst skjelden hører noe om, er neppe bare en selskapsklubb for de norske representantene Gro Harlem Brundtland, Torbjørn Jagland, Gunnar Berge og LOs Kåre Sandgren. Dyktigheten bak samfunnstyringen, slagordene, manipuleringen, plantingen, infiltrering og desinformasjon bak sosialiseringssprosessen her i landet tyder nettopp på klare internasjonale kommandolinjer med usynlige tråder inn i hele vårt pulserende samfunnsliv, presse og kringkasting med-regnet.

Det som imidlertid synes å skrem-

me Staldvik og mange andre Neitilhengere på venstresiden, er kapital-kreftene. Gunnar Berge sier til Glåmdalen 30/3 at sosialdemokratiene i hele Vest-Europa (ingen liten bevegelse) ser det som en stor oppgave å sørge for at den internasjonale utvikling ikke blir styrt av kapitalkreftene. Ved å trekke sammen kan sosialdemokratiene bli en dominerende kraft i utviklingen av det fremtidige Europa.

Ved å ta til seg en forståelse vil kanskje Staldvik forandre mening og godta kommandolinjene fra EF?

Uansett hvilket system som vil utvikles, er union i Vesteuropa med sterke nasjonale følelser et stort onde. Union er Satan, sa en borger av Hvit-Russland. Han visste hva han snakket om. De sterke har alltid utnyttet de svake. Her i landet har Gro-regjeringen gitt oss forsmaken allerede ved å sette privatkapitalen ut av kraft med stadig nye pålegg med skatter og avgifter. Derfor alle konkursene, arbeidsledighet, gjeldsofre, sykkelskøyer og overhengende krise over alt. Ikke noe sosialistisk land med dirigert statsmakt har kunne skaffe gode levekår for folket. Sosialisme uten frihet til privat initiativ og kapital markspriser og fortærer alt. Det er tidligere Sovjetunionen et lysende eksempel på.

Staldvik kunne ikke vise til stalinistiske metoder her i landet. Kunne ikke se sympatien partiene har hatt til terrorveldet i Sovjetunionen og partiets støtte til kommuniststater og geriljabevægelser verden rundt og som aldri har medført noe positivt. Kommunismens terror var synlig for de fleste som ville se. Det samme gjaldt nazismens fremferd. Men sosialdemokratiet har seilt under falskt flagg og gjort

hensiktene usynlige for de fleste. Men målet har vært det samme, sosialisere all virksomhet, all makt og styring over folket. Partiet har utdannet sine egne profesjoner i sitt «guddommelige» bilde og bruker kynisk sine «disipler» til å lokke folket inn i et livsmønster de har vanskelig for å takle, fjernt fra tradisjoner, på tvers av menneskenaturen, følelser, moral, rettetenkning og sunn fornuft. Med hvilken rett!?

Dette har forvirret folk. Når menneskene ikke forstår bakvendt tenkning tror de at de er dumme, politikkere og profesjonene er så mye klokere - de jatter med. Et frustrert folk er lett å manipulere. Denne taktikken er gjennomført etter kommunistisk oppskrift KGB. Splitt og hersk - bryt langsomt folkets motstandskraft ned. Det er ondskap! Forakt for et folk det har fått tillit til å styre!

Da sosialdemokratiet fikk makten etter krigen, var det viktig å infiltrere og viktige næringer i samfunnet og på sikt besette og sosialisere disse. Det mest tragiske og mest selvødeleggende og som er minst akttet på (alt dreier seg om penger og økonomi) er manipuleringen med familiene. Vår tids mest misbrukte slagord «solidaritet» betyr så visst ikke solidaritet med ekteskapet, barn, naboer og nære familie. I virkeligheten betyr det solidaritet med partiet, sosialismens fabler og alt det det står for.

Kommunismen tvang mødre og barn fra hverandre på dagtid. Barna ble tatt hånd om som statens eiendom. Sosialdemokratiet har i langsomt tempo strekt seg mot samme mål og er

i ferd med å lykkes under slagordene kvinnefrigjøring, likestilling, fri sex og fri barneoppdragelse, samt trekke frem foreldre og besteforeldre nærmest som et onde. Et gedigent folkebedrag som har forårsaket tusenvis av ødelagte unge liv. Det organiserte bedraget går fri. Ansvar, sorgen og skammen slår tilbake på familien. Se her - foreldrene duger ikke. Øvrigheten må overta. De unge mødrene som er i god tro til sine «disipler» blir altså kynisk brukt, ved hjelp av foreldrenes egen innsats, til å skape klienter av sine egne barn. Med dårlig samvittighet overfor barnet, på liten lønn og ofte med vantrivsel, strever mødrene nesten heisen av seg for å skaffe arbeidsplasser til øvrigheten - fengsler, rettsvesen, psykiatriske klinikker, psykologer, godt lønnede advokater og spesialavdelinger for incestofre. Det siste fokusert av statsministrene i og utenfor Regjeringen. Med lovfestet pappapernisjon har familieminister Grete Berget lagt forholdene til rette for ytterligere barnemishandling. Dette er politikk på sitt værste - tilrettelagt av kvinner i maktposisjoner.

Omsorgen for småbarn er først og fremst morens ansvar. Hadde barna kunnet velge vet vi alle svaret. Systemet subsidierer mødre ved skillsmisse, barnehage, barnevernet, fosterhjem og kaller dette forebyggende tiltak. Mens eninntekts-familier med små barn ikke får noen ting. Tvert imot betaler de forholdsmessig mer i skatt. Under sosialdemokratiet har barnearbeid vært en vederstyggelighet som måtte avskaffes. Det var utbytting. Men sosialistene på høyre og

venstre fløy ser altså ingen betenkeligheter med å bruke småbarn som objekter - gratis, for å skaffe en lønnet arbeidsplass under offentlig styring. En full dag i barnehagen er for barnet en arbeidsdag - med mye uro, utrygghet og lengt etter sine foreldre. Mødrene er neppe klar over at hun også, på liten lønn blir utnyttet og brukt som objekt på forskjellig vis for å fremme sosialiseringen.

Med disse sosialdemokratiske verdene i vårt samfunn er det forstemmende å lese om partiets gamle kjemper Tor Aspengren og Håkon Lie stikke hodene sammen og får mark i magen over synkende meningsmålinger for Arbeiderpartiet. Visjonene om en ny himmel og ny jord ved å snu det meste på hodet, ble ikke noe paradis. I sosialismens navn skal folket gå gjennom skjærsilden! Herrene er tause og beklager intet.

Få opp øynene Staldvik - vær ærlig og trekk unnskyldningen tilbake. De har rett! Stalinismen er lys levende i vårt land. Under tvang og åndelig terror lever småbarna og deres foreldre under klare kommandolinjer gjennom Aps statsminister Gro Harlem Brundtland. De eneste arbeidsplasser hun og partiets støttespillere evner å skape, er offentlige stillinger på samfunnets ulykkelige.

Her er det andre viktige oppgaver å kjempe for ved siden av Nei til EF. EF er et valg for fremtiden. Men glem ikke barna. De er også vår fremtid!

Birgit Gjerden Svendsen,
Oslo